

तथा परिवृतो राजा श्रीमद्भिर्ऋषिभिर्वृतः ॥ राजभिश्च महार्षीर्वैर्वानरैश्च सराक्षसैः ॥ २२ ॥
 यथा देवेश्वरो नित्यमृषिभिः समुपास्यते ॥ अधिकस्तेन रूपेण सहस्राक्षाद्विरोचते ॥ २३ ॥
 तेषां समुपविष्टानां तास्ताः सुमधुराः कथाः ॥ कथ्यन्ते धर्मसंयुक्ताः पुराणज्ञैर्महात्मभिः ॥ २४ ॥
 इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये उत्तरकाण्डे सप्तत्रिंशः सर्गः ॥ ३७ ॥

॥ अथाधिकपाठश्लोकप्रारम्भः ॥

प्रक्षिप्तेषु प्रथमः सर्गः ॥ १ ॥

रामंप्रत्यगस्त्येन मेरुशृङ्गनिवासिनोब्रह्मणोनेत्रांबुजातादक्षरजोनामकवानरवराद्वालिसुग्रीवजननप्रकारनिरूपणम् ॥ १ ॥

एतच्छ्रुत्वा तु निखिलं राघवोऽगस्त्यमब्रवीत् ॥ य एपर्ध्वरजा नाम वालिसुग्रीवयोः पिता ॥ १ ॥
 जननी का च भगवन्न त्वया परिकीर्तिता ॥ वालिसुग्रीवयोर्ब्रह्मन्माता मे नामतः कुतः ॥
 एतद्ब्रह्मन्समाचक्ष्व कौतूहलमिदं हि नः ॥ २ ॥
 स प्रोक्तो राघवेणैवमगस्त्यो वाक्यमब्रवीत् ॥ ३ ॥
 शृणु राम कथामेतां यथापूर्वं समासतः ॥ नारदः कथयामास ममाश्रममुपागतः ॥ ४ ॥
 कदाचिदटमानोसावतिथित्वमुपागतः ॥ अचित्तस्तु यथान्यायं विधिदृष्टेन कर्मणा ॥ ५ ॥
 सुखासीनः कैथां त्वेनां मया पृष्टः स कौतुकात् ॥ कथयामास धर्मात्मा महर्षे श्रूयतामिति ॥ ६ ॥
 मेरुर्नगवरः श्रीमाञ्जाभ्वूनदमयः शुभः ॥ तस्य यन्मध्यमं शृङ्गं सर्वदैवतपूजितम् ॥ ७ ॥
 तस्मिन्दिव्या सभा रम्या ब्राह्मी या शतयोजना ॥ तस्यामास्ते सदा देवः पद्मयोनिश्चतुर्मुखः ॥ ८ ॥
 योगमभ्यसतस्तस्य नेत्राभ्यां यद्रसोऽस्रवत् ॥ तद्गृहीतं भगवता पाणिना चर्चितं तु तत् ॥ ९ ॥
 निक्षिप्तमात्रं तद्भूमौ ब्रह्मणा लोककर्तृणा ॥ तस्मिन्नश्रुकणे राम वानरः संबभूव ह ॥ १० ॥
 उत्पन्नमात्रस्तु तदा वानरश्च नरोत्तम ॥ समाश्वास्य प्रियैर्वाक्यैरुक्तः किल महात्मना ॥ ११ ॥

देवपूजागृहं ॥ १३—२४ ॥ इति श्रीगोविन्दराजवि- काण्डव्याख्याने सप्तत्रिंशः सर्गः ॥ ३७ ॥
 रचिते श्रीमद्रामायणभूषणे मणिमुकुटाख्याने उत्तर-

ति० ऋषिभिः ऋषयोत्रवसिष्ठाद्याः ॥ २२ ॥ ति० तेनरूपेण सर्वलोकोपास्यत्वाकारेण ॥ २३ ॥ इतिसप्तत्रिंशःसर्गः ॥ ३७ ॥
 अथप्रक्षिप्तसर्गपञ्चकव्याख्यानंसत्यधर्मतीर्थार्यं ॥ स्त० अत्रवालिसुग्रीवोत्पत्तीतिहासोरावणश्चेतद्दीपगमनेतिहासश्चकैश्चनसर्गै-
 रगस्त्योक्तितयाप्रतिपाद्यते । तेप्रक्षिप्ताः पूर्वसर्गान्तेऽगस्त्यस्यस्वाश्रमंप्रतिगमनकथनादितिनागोजिभट्टः । तत्र । बहुपुस्तकसं-
 पुटीमनवलोकेयैतत्साहसकरणस्यायुक्तत्वात् । वर्ततेचक्रासुचित्संपुटीपुक्थितेतिहाससमाप्त्यनन्तरंतस्यस्वाश्रमगमनकथा ।
 तस्मादस्माभिर्याख्यायन्ते ॥ यः कः किंगुणकःकस्यपुत्रः ॥ १ ॥ माता वालिसुग्रीवयोश्चनश्रुता नामचर्कि ॥ २ ॥ ममाश्रममुपाग-
 तोनारदःकथयामास । एतांकथांसमासतःशृणु ॥ ४ ॥ अटमानः अटन् । अतिधर्मं बहुधर्मोपागतः प्राप्तोनारदः । कर्मणा गवाक्ष-
 र्पणेन ॥ ५ ॥ महर्षे अगस्त्य ॥ ६ ॥ नगवरः पर्वतोत्तमः ॥ ७ ॥ दिव्या दिविभवेव । रम्यामनोहरा ॥ ८ ॥ योगमभ्यसतः
 अभ्यस्यतः योगाभ्यासंकुर्वतः । तस्य चतुराननस्य । नेत्राभ्यांरसः स्रवत् अस्रवत् ॥ एतेनैकमुखसंबन्धोद्योत्यते । नेत्रेभ्यइति-
 पाठे मुखचतुष्टयगतनयनाष्टकादित्यर्थः । तत् सरसः । गृहीतं गृहीतः । पाणिनातत् सः । चर्चितं चर्चितं ॥ ९ ॥ लोककर्तृ-
 णेतिविशेषणाद्ब्रह्मशब्दोऽनपुंसकश्चतुर्मुखवाची । लोककर्तृणा कर्त्रेतिवा ॥ १० ॥ महात्मना समाश्वास्यवाक्यैरुक्तः ॥ ११ ॥

[पा०] १ ड. च. छ. झ. ज. ट. ऋषिभिर्वरैः. क. घ. ज. ऋषिसत्तमैः. २ झ. ज. सुग्रीवयोश्चापिनामनीकेनहेतुना.

३ ड. च. कथामेतां. ४ ड. च. छ. झ. ज. ब्रह्मणःशतयोजना.

पश्य शैलं सुविस्तीर्णं सुरैरध्युपितं तदा ॥ तस्मिन्नम्ये गिरिवरे बहुमूलफलाशनः ॥ १२ ॥
 ममान्तिकचरो नित्यं भव वानरपुङ्गव ॥ कंचित्कालमिहास्व त्वं तव श्रेयो भविष्यति ॥ १३ ॥
 एवमुक्तः स चैतेन ब्रह्मणा वानरोत्तमः ॥ प्रणम्य शिरसा पादौ देवदेवस्य राघव ॥
 उक्तवाँल्लोककर्तारमादिदेवं जगद्गुरुम् ॥ १४ ॥
 यथाऽऽज्ञापयसे देव स्थितोऽहं तव शासने ॥ एवमुक्त्वा हरिर्देवं ययौ हृष्टमनास्तदा ॥ १५ ॥
 स तदा द्रुमषण्डेषु फलपुष्पघनेषु च ॥ ब्रह्मप्रतिबलः शैद्ये वने फलकृताशनः ॥ १६ ॥
 कचिन्मधूनि मुख्यानि चिन्वन्पुष्पाण्यनेकशः ॥ दिनेदिने च सायाह्ने ब्रह्मणोन्तिकमागमत् ॥ १७ ॥
 गृहीत्वा राम मुख्यानि पुष्पाणि च फलानि च ॥ ब्रह्मणो देवदेवस्य पादमूले न्यवेदयत् ॥ १८ ॥
 एवं तस्य गतः कालो बहुः पर्यटतो गिरिम् ॥ १९ ॥
 कस्यचिन्वथ कालस्य समतीतस्य राघव ॥ ऋक्षराज्ञानरश्रेष्ठस्तृष्णया परिपीडितः ॥ २० ॥
 उत्तरं मेरुशिखरं गतस्तत्र च दृष्टवान् ॥ नानाविहङ्गसंघुष्टं प्रसन्नसलिलं सरः ॥ २१ ॥
 चलत्केसरमात्मानं कृत्वा तस्य तटे स्थितः ॥ ददर्श तस्मिन्सरसि वक्रच्छायामथात्मनः ॥ २२ ॥
 कोऽयमस्मिन्मम रिपुर्वसत्यन्तर्जले महान् ॥ रूपं चान्तर्गतं तत्र वीक्ष्य तत्पाथसौ हरिः ॥ २३ ॥
 क्रोधाविष्टमना ह्येष नियतं माऽवमन्यते ॥ तदस्य दुष्टभावस्य कर्तव्यो निग्रहो मया ॥ २४ ॥
 एवं संचिन्त्य मनसा स वै वानरचापलात् ॥ आपुत्य चापतत्तस्मिन्हृदे वानरसत्तमः ॥ २५ ॥
 उत्पुत्य तस्मात्सरस उत्थितः प्लवगः पुनः ॥ तस्मिन्नेव क्षणे राम स्त्रीत्वं प्राप स वानरः ॥ २६ ॥
 मनोज्ञरूपा सा नारी लावण्यललिता शुभा ॥ विस्तीर्णजघना सुभूर्नीलकुञ्चितमूर्धजा ॥ २७ ॥
 गुग्धा सस्मितवक्त्रा च पीनस्तनतटा शुभा ॥ हृदतीरस्थिता भाति ऋजुयष्टिलता तथा ॥ २८ ॥
 त्रैलोक्यसुन्दरी कान्ता सर्वचित्तप्रमाथिनी ॥ लक्ष्मीव पद्मरहिता चन्द्रज्योत्स्नेव निर्मला ॥ २९ ॥
 रूपेणाप्यभवत्सा तु श्रीर्गीर्देवी उमा यथा ॥ द्योतयन्ती दिशः सर्वास्तत्राभूत्सा वराङ्गना ॥ ३० ॥
 एतस्मिन्नन्तरे देवो निवृत्तः सुरनायकः ॥ पादावुपास्य देवस्य ब्रह्मणस्तेन वै पथा ॥ ३१ ॥
 तस्यामेव च वेलायामादित्योपि परिभ्रमन् ॥ तस्मिन्नेव वने सोभूद्यस्मिन्त्सा तनुमध्यमा ॥ ३२ ॥
 युगपत्सा तदा दृष्टा देवाभ्यां सुरसुन्दरी ॥ कन्दर्पवशगौ तौ तु दृष्ट्वा तां संबभूवतुः ॥ ३३ ॥
 ततः क्षुभितसर्वाङ्गौ सुरेन्द्रतपनावुभौ ॥ तद्रूपमद्भुतं दृष्ट्वा त्याजितौ धैर्यमात्मनः ॥ ३४ ॥
 ततस्तस्यां सुरेन्द्रेण स्कन्नं शिरसि पातितम् ॥ अनासाद्यैव तां नारीं सन्निवृत्तमथोऽभवत् ॥
 ततः सा वानरपतिं प्रासूत बलशालिनम् ॥ ३५ ॥
 अमोघरेतस्त्वात्तस्य वासवस्य महात्मनः ॥ बालेषु पतितं बीजं वाली नाम बभूव ह ॥ ३६ ॥

आस्व उपविश ॥ १३ ॥ हरिः कपिः ॥ १५ ॥ बहुःकालः ॥ १९ ॥ आत्मनः स्वस्य ॥ २२ ॥ अन्तर्जले जलमध्ये ॥
 पश्यतस्तस्यरूपमन्तर्गतं ॥ २३ ॥ दुष्टभावस्य दुर्मनसः ॥ २४ ॥ तस्मात्पुनःप्लवगउत्थितः ॥ २६ ॥ ऋजुयष्टिः लतावल्ली ॥ २८ ॥
 सर्वचित्तप्रमाथिनी सर्वेषांपुंसां ॥ २९ ॥ श्रियं रमां । अभ्यभवत् अजयत् ॥ ३० ॥ निवृत्तः सुखितः । उपास्य सेवित्वा ।
 पथा मार्गेण ॥ ३१ ॥ तस्यांवेलायां इन्द्रागमनसमये ॥ ३२ ॥ सुरसुन्दरी सुरतरुणी ॥ ३३ ॥ आत्मनः सर्वस्वामिनोहरेः
 सकाशात्पुष्पमैलाजितौ देवेच्छयात्यक्तधर्मौतावभूतां ॥ ३४ ॥ स्कन्नं रेतः । निवृत्तमदः सइन्द्रः । जज्ञे जनयामास ॥ ३५ ॥
 बालेषु रोमसु ॥ ३६ ॥

[पा०] १ ड. वानरोतिबलःशीघ्रं वने. २ ड. च. झ. ज. दृष्टभावस्यपुष्कलकुमतेर्गृहं. ३ झ. ठ. रूपेणाभ्यभवत्सात्
 श्रियं देवीमुमायथा. ४ ठ. निवृत्तः. ५ ठ. सनिवृत्तमदोभवत्. ६ ड. च. छ. झ. ज. पतिजज्ञेवानरमीश्वरं.

भास्करेणापि तस्यां वै कन्दर्पवशवर्तिना ॥ धीजं तु सिक्तं ग्रीवायां विधानमनुवर्तिना ॥
तेनापि सा वरतनुर्नोक्ता किञ्चिद्वचः शुभम् ॥ ३७ ॥
निवृत्तमदनश्चाथ सूर्योपि समपद्यत ॥ ग्रीवायां पतिते वीजे सुग्रीवः समजायत ॥ ३८ ॥
एवमुत्पादितौ वीरौ वानरेन्द्रौ महाबलौ ॥ ३९ ॥
दत्त्वा तु काञ्चनीं मालां वानरेन्द्रस्य बालिनः ॥ अक्षय्यां गुणसंपूर्णां शक्रस्तु त्रिदिवं ययौ ॥ ४० ॥
सूर्योपि स्वसुतस्यैनं निरूप्य पवनात्मजम् ॥ कृत्येषु व्यवसायेषु जगाम सविताऽम्बरम् ॥ ४१ ॥
तस्यां निशायां व्युष्टायामुदिते च दिवाकरे ॥ स तु वानररूपं तु प्रतिपेदे पुनर्नृप ॥ ४२ ॥
स एव वानरो भूत्वा पुत्रौ स्वस्य प्लवङ्गमौ ॥ पिङ्गेषु हारिवरावपश्यत्कामरूपिणौ ॥ ४३ ॥
मधून्यमृतकल्पानि पायितौ तेन तौ तदा ॥ गृह्य ऋक्षरजास्तौ तु ब्रह्मणोऽन्तिकमागतः ॥ ४४ ॥
दृष्टार्क्षरजसं पुत्रं ब्रह्मा लोकपितामहः ॥ बहुशः सान्त्वयामास पुत्राभ्यां सहितं हरिम् ॥ ४५ ॥
सान्त्वयित्वा ततः पश्चाद्देवदूतमथादिशत् ॥ गच्छ मद्रचनादूत किष्किन्धां नाम वै शुभाम् ॥ ४६ ॥
सा ह्यस्य गुणसंपन्ना महती च पुरी शुभा ॥ तत्र वानरयूथानि बहूनि निवसन्ति च ॥ ४७ ॥
बहुरत्नसमाकीर्णा वानरैः कामरूपिभिः ॥ पण्यापणवती दुर्गा चातुर्वर्ण्ययुता सदा ॥
विश्वकर्मकृता दिव्या मन्त्रियोगाच्च शोभना ॥ ४८ ॥
तत्रर्क्षरजसं पुत्रं सपुत्रं वानरर्षभम् ॥ यूथपालान्समाहूय यांश्चान्यान्प्राकृतान्हरीन् ॥ ४९ ॥
तेषां संभाव्य सर्वेषां मदीयं जनसंसदि ॥ अभिषेचय राजानमारोप्य महदासने ॥ ५० ॥
दृष्टमात्राश्च ते सर्वे वानरेण च धीमता ॥ अस्यर्क्षरजसो नित्यं भविष्यन्ति वशानुगाः ॥ ५१ ॥
इत्येवमुक्ते वचने ब्रह्मणा तु हरीश्वरम् ॥ पुरतःकृत्य दूतोसौ प्रययौ तां पुरीं शुभाम् ॥ ५२ ॥
स प्रविश्यानिलगतिस्तां गुहां वानरोत्तमम् ॥ स्थापयामास राजानं पितामहनियोगतः ॥ ५३ ॥
राज्याभिषेकविधिना स्नातोथाभ्यर्चितस्तदा ॥ स बद्धमुकुटः श्रीमानभिषिक्तः खलंकृतः ॥ ५४ ॥
आज्ञापयामास हरीन्सर्वान्मुदितमानसः ॥ सप्तद्वीपसमुद्रायां पृथिव्यां ये प्लवङ्गमाः ॥ ५५ ॥
वालिसुग्रीवयोरेव ह्येष त्वृक्षरजाः पिता ॥ जननी चैव तु हरिरित्येतद्भद्रमस्तु ते ॥ ५६ ॥
यश्चैतच्छ्रावयेद्विद्वान्यश्चैतच्छृणुयान्नरः ॥ सिद्ध्यन्ति तस्य कार्यार्था मनसो हर्षवर्धनाः ॥ ५७ ॥
एतच्च सर्वं कथितं मया विभो प्रविस्तरणेह यथार्थतस्तव ॥
उत्पत्तिरेषा रजनीचराणामुक्ता तथैवेह हरीश्वराणाम् ॥ ५८ ॥
इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये उत्तरकाण्डे अधिकपाठे प्रथमः सर्गः ॥ १ ॥

विधानं हरिकृतिं । तेनापि भास्करेणापि ॥ ३७ ॥ काञ्चनीं सुवर्णमयीं ॥ ४० ॥ पवनात्मजं निरूप्य हितकारिणं ॥ विद्यानुबन्धात् ॥ ४१ ॥ तेन पित्रा ॥ ४४ ॥ पुत्रं स्वाशुजं ॥ पुत्राभ्यां वालिसुग्रीवाभ्यां ॥ ४५ ॥ अस्य ऋक्षरजसः ॥ ४६ ॥ पण्यापणवती पण्येति अवद्यपण्येति यदन्ततयानिपातितं । पणितव्यवदापणवती । चातुर्वर्ण्येतिस्वार्थेभ्यश्च । मन्त्रियोगात् मदाज्ञायाः ॥ ४८ ॥ प्राकृतान् चापत्येन ॥ ४९ ॥ तेषां तान् । मदीयं मत्पुत्रं । महदासने महतां पूर्वेषां आसने ॥ ५० ॥ वशानुगाः अधीनाः ॥ ५१ ॥ सद्गतः ॥ ५३ ॥ एषः हरिरेव जननी जनकश्च पूर्वोदीरितरीत्या ॥ ५६ ॥ कार्यार्थाः कार्यसिद्धयः ॥ ५७ ॥ रजनीचराणां रावणादीनां हरीश्वराणांऋक्षरजआदीनां ॥ ५८ ॥ इतिप्रक्षितेषुप्रथमःसर्गः ॥ १ ॥

[पा०] १ ड. च. छ. झ. ज. वीजंनिषक्तं. २ ड. नीलासपुत्रं, च. छ. झ. ज. द्वासापुत्रं. ३ च. छ. ज. गुहांशुभां. ४ च. छ. झ. ज. वानरोत्तमः.

प्रक्षितेषु द्वितीयः सर्गः ॥ २ ॥

अगस्थेनरामंप्रति रावणेनसीताहरणेकारणकथनारंभः ॥ १ ॥ कदाचन सनत्कुमारंदृष्टवतारावणेन तंप्रति चराचरनियन्तृश्रेतेनतंप्रति नारायणस्यतन्महिमतोक्तिः ॥ २ ॥ तथातेन रावणंप्रति हरिकरनिहतानां शाश्वततल्लोकप्राप्तितिवेदनम् ॥ ३ ॥

एतां श्रुत्वा कथां दिव्यां पौराणीं राघवस्ततः ॥ भ्रातृभिः सहितो वीरो विस्मयं परमं ययौ ॥ १ ॥

राघवोथ ऋषेर्वाक्यं श्रुत्वा वचनमब्रवीत् ॥ कथेयं महती पुण्या त्वत्प्रसादाच्छ्रुता मया ॥ २ ॥

बृहत्कौतूहलेनास्मि संवृतो मुनिपुङ्गव ॥ उत्पत्तिर्यादृशी दिव्या बालिसुग्रीवयोर्द्विज ॥ ३ ॥

ब्रह्मर्षे मम किं चित्रं सुरेन्द्रतपनावुभौ ॥ जातौ वानरशार्दूलौ बलेन बलिनां वरौ ॥ ४ ॥

एवमुक्ते तु रामेण कुम्भयोनिरभाषत ॥ एवमेतन्महाबाहो वृत्तमासीत्पुरा किल ॥ ५ ॥

अथापरां कथां दिव्यां शृणु राजन्सनातनीम् ॥ यदर्थं राम वैदेही रावणेन पुरा हता ॥

तत्तेऽहं कीर्तयिष्यामि समाधिं श्रवणे कुरु ॥ ६ ॥

पुरा कृतयुगे राम प्रजापतिसुतं प्रभुम् ॥ सनत्कुमारमासीनं रावणो राक्षसाधिपः ॥

ददर्श सूर्यसंकाशं ज्वलन्तमिव तेजसा ॥ ७ ॥

विनयावनतो भूत्वा ह्यभिवाद्य कृताञ्जलिः ॥ उक्तवान्रावणो राम तमृषिं सत्यवादिनम् ॥ ८ ॥

को ह्यस्मिन्प्रवरो लोके देवानां बलवत्तरः ॥ यं समाश्रित्य विबुधा जयन्ति समरे रिपून् ॥ ९ ॥

कं यजन्ति जना नित्यं कं ध्यायन्ति च योगिनः ॥ एतन्मे शंस भगवन्निस्तरेण तपोधन ॥ १० ॥

विदित्वा हृद्गतं तस्य ध्यानदृष्टिर्महायशाः ॥ उवाच रावणं प्रेम्णा श्रूयतामिति पुत्रक ॥ ११ ॥

यो विभर्ति जगत्कृत्स्नं यस्योत्पत्तिं न विद्महे ॥ सुरासुरैर्नतो नित्यं हरिर्नारायणः प्रभुः ॥ १२ ॥

यस्य नाभ्युद्भवो ब्रह्मा विश्वस्य जगतः पतिः ॥ येन सर्वमिदं सृष्टं विश्वं स्थावरजङ्गमम् ॥ १३ ॥

तं समाश्रित्य विबुधा विधिना हरिमध्वरे ॥ पिवन्ति ह्यमृतं चैव मानवाश्च यजन्ति तम् ॥ १४ ॥

पुराणैश्चैव वेदैश्च पाञ्चरात्रैस्तथैव च ॥ ध्यायन्ति योगिनो नित्यं क्रतुभिश्च यजन्ति तम् ॥ १५ ॥

दैत्यदानवरक्षांसि ये चान्ये चामरद्विषः ॥ सर्वाञ्जयति संग्रामे सदा सर्वैः स पूज्यते ॥ १६ ॥

श्रुत्वा महर्षेस्तद्वाक्यं रावणो राक्षसाधिपः ॥ उवाच प्रणतो भूत्वा पुनरेव महाष्टुनिम् ॥ १७ ॥

दैत्यदानवरक्षांसि ये हताः समरेऽरयः ॥ कां गतिं प्रतिपद्यन्ते के च ते हरिणा हताः ॥ १८ ॥

रावणस्य वचः श्रुत्वा प्रत्युवाच महाष्टुनिः ॥ दैवतैर्निहता नित्यं प्राप्नुवन्ति दिवः स्थलम् ॥ १९ ॥

पुनस्तस्मात्परिभ्रष्टा जायन्ते वसुधातले ॥ पूर्वार्जितैः सुखैर्दुःखैर्जायन्ते च त्रियन्ति च ॥ २० ॥

ये ये हताश्चक्रधरेण राजंस्त्रिलोकनाथेन जनार्दनेन ॥

ते ते गतास्तत्र लयं नरेन्द्राः क्रोधोपि देवस्य वरेण तुल्यः ॥ २१ ॥

श्रुत्वा ततस्तद्वचनं निशाचरः सनत्कुमारस्य मुखाद्विनिर्गतम् ॥

तथा प्रहृष्टः स बभूव विस्मितः कथं नु यास्यामि हरिं महाहवे ॥ २२ ॥

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये उत्तरकाण्डे अधिकपाठे द्वितीयः सर्गः ॥२॥

किंचित्रं कीदृशंचित्रं । अत्यद्भुतमिदंममभातीत्यर्थः ॥ ४ ॥ पुरावृत्तमासीत् ॥ ५ ॥ समाधिं सावधानतां ॥ ६ ॥ जयन्ति पराभावयन्ति ॥ ९ ॥ ध्यानदृष्टिः ध्यानेकृतेअपरोक्षीकृतसर्वैः । पुत्रकश्रूयतामित्यब्रवीत् ॥ ११ ॥ हरीतरैर्हताःकांगतिंप्रतिपद्यन्ते हरिणाहताश्चकिस्थानंप्रतिपद्यन्ते ॥ १८ ॥ तन्निलयं वैकुण्ठं ॥ २१ ॥ इतिप्रक्षितेषुद्वितीयःसर्गः ॥ २ ॥

[पा०] १ छ. पूर्वैः. २ ड. च. छ. झ. ज. गतास्तन्निलयं.

प्रक्षिप्तेषु तृतीयः सर्गः ॥ ३ ॥

नारायणकराम्मरणाभिलाषिणारावर्णप्रति तन्मनोभावविदासनत्कुमारेण नारायणस्वरामत्वेनभुव्यवतरणकथनम् ॥ १ ॥

एवं चिन्तयतस्तस्य रावणस्य दुरात्मनः ॥ पुनरेवापरं वाक्यं व्याजहार महासुनिः ॥ १ ॥
 मनसश्चेप्सितं यत्ते भविष्यति महाहवे ॥ सुखी भव महाबाहो कंचित्कालमुदीक्ष्य ॥ २ ॥
 एवं श्रुत्वा महाबाहुस्तमृषिं प्रत्युवाच सः ॥ क्रीदृशं लक्षणं तस्य ब्रूहि सर्वमशेषतः ॥ ३ ॥
 राक्षसस्य वचः श्रुत्वा स मुनिः प्रत्यभाषत ॥ श्रूयतां सर्वमाख्यास्ये तव राक्षसपुङ्गव ॥ ४ ॥
 स हि सर्वगतो देवः मूर्खमोऽव्यक्तः सनातनः ॥ तेन सर्वमिदं प्रोतं त्रैलोक्यं सचराचरम् ॥ ५ ॥
 स भूमौ दिवि पाताले पर्वतेषु वनेषु च ॥ स्थावरेषु च सर्वेषु वनेषु नगरीषु च ॥ ६ ॥
 ओंकारश्चैव सत्यं च सावित्री पृथिवी च सः ॥ धराधरधरो देवो ह्यनन्त इति विश्रुतः ॥ ७ ॥
 अहश्च रात्रिश्च उभे च सन्ध्ये दिवाकरश्चैव यमश्च सोमः ॥
 स एव कालो ह्यनलश्च वायुः स ब्रह्मरुद्रौ च स एव बालः ॥ ८ ॥
 विद्योतति ज्वलति भाति च पाति लोकान्मृजत्ययं संहरति प्रशास्ति ॥
 क्रीडां करोत्यव्ययलोकनाथो विष्णुः पुराणो भवैनाशहेतुः ॥ ९ ॥
 अथवा बहुना तेन किमुक्तेन दशानन ॥ तेन सर्वमिदं व्याप्तं त्रैलोक्यं सचराचरम् ॥ १० ॥
 नीलोत्पलदलश्यामः किञ्जल्कारुणवस्त्रकः ॥ प्रावृट्काले यथा व्योम्नि सतडित्तोयदस्तथा ॥ ११ ॥
 श्रीमान्मेघवपुःश्यामः पङ्कजारुणलोचनः ॥ श्रीवत्सेनोरसा युक्तः शशाङ्ककृतलक्षणः ॥ १२ ॥
 तस्य नित्यं शरीरस्था मेघस्येव शतहृदाः ॥ संग्रामरूपिणी लक्ष्मीर्देहमावृत्य तिष्ठति ॥ १३ ॥
 न स शक्यः सुरैर्द्रष्टुं नासुरैर्न च पन्नगैः ॥ यस्य प्रसादं कुरुते स वै तं द्रष्टुमर्हति ॥ १४ ॥
 न हि यज्ञफलैस्तात न तपोभिस्तु संचितैः ॥ शक्यते भगवान्द्रष्टुं न दानेन न चेज्यया ॥ १५ ॥
 तद्भक्तैस्तद्गतप्राणैस्तच्चित्तैस्तपरायणैः ॥ शक्यते भगवान्द्रष्टुं ज्ञाननिर्दग्धकिल्बिषैः ॥ १६ ॥

एतद्धननस्यावश्यकत्वात्स्वयमेवमहामुनिराह—एवमिति ॥ १ ॥ कंचित्कालं स्वल्पकालं ॥ २ ॥ सचराचरंचेति सर्वमिदं ॥ ५ ॥ ओंकारः ओमित्याक्रियमाणः । ‘ओमित्येतदक्षरमुद्रीथमुपासीत’ इति श्रुतेः । सत्यं ‘तदेतत्सत्यं’ इति श्रुतेः । सावित्री तदभिमानी । धराधरधरः वराहकृष्णरूपेण पृथिवीपर्वतधरः । देवः क्रीडादिगुणवान् । अनन्तः देशतः कालतः परिच्छेद-
 शून्यः । अबद्ध इति वा ॥ ७ ॥ ‘सत्रह्यरुद्रेन्द्रसइतिपदं । ब्रह्मरुद्राभ्यांसहितः सत्रह्यरुद्रः । सचासौ इन्द्रश्चासौ सच इन्द्रसः । इन्द्रेति प्रातिपदिकनिर्देशो वा ॥ ८ ॥ ज्वलति भातीति लाघवमार्थं । किंप्रयोजनमेतेन तस्येत्यत आह—क्रीडामिति ॥ अव्ययलोकनाथः अव्ययश्चासौ लोकनाथश्च सतथा । एकोमुह्यो भवनाशकः भवनाशकैकः ॥ ९ ॥ विशकलिततया कियद्वाच्यमित्येकयोत्तयाह—
 अथवेति ॥ १० ॥ किञ्जल्कारुणवाससा किंजल्कवदरुणं अव्यक्तरागं वा सोयस्यतेन ॥ ११ ॥ श्रीवत्सेनोरसा तत्सहितोरसा । शशाङ्ककृतलक्षणः शशाङ्ककृतलक्षणं चिह्नं तत्संस्थत्वादिना येन सः ॥ ‘शशिर्विबसंस्थं’ इत्यादिः ॥ १२ ॥ शतहृदाः तटितः । संग्राम-
 रूपिणी संग्राममूलिका । लक्ष्मीः संपत् ॥ १३ ॥ यस्य यदुपरि प्रसादं कुरुते सोधिकारी तं द्रष्टुमर्हति । “यमेवैष षण्णुते तेन लभ्यः” इति श्रुतेः ॥ १४ ॥ नायमात्मेत्यादिभावमभिधत्ते—नहीति । यज्ञफलैः तन्निष्पन्नफलैः । इज्यया यागेन ॥ १५ ॥ तद्भक्तैः तन्माहात्म्यज्ञानपूर्वकसुदृढज्ञेहवद्भिः । तद्गतप्राणैः तद्गताः प्राणा इन्द्रियाणि बाह्यानि येषां तैः । तत्परायणैः सपरायणं मुख्याश्रयो

[पा०] १ ड. च. छ. झ. ज. व्याप्तं. २ ड. झ. ज. ब्रह्मरुद्रेन्द्रसएवचापः. ३ ड. झ. ज. भवनाशकैकः. च. छ. भवनाशनैकः.

अथवा राक्षसेन्द्र त्वं यदि तं द्रष्टुमिच्छसि ॥ कथयिष्यामि ते सर्वं श्रूयतां यदि रोचते ॥ १७ ॥
 कृते युगे व्यतीते वै मुखे त्रेतायुगस्य तु ॥ हितार्थं देवमर्त्यानां भविता नृपविग्रहः ॥ १८ ॥
 इक्ष्वाकूणां च यो राजा भाव्यो दशरथो भुवि ॥ तस्य सूनुर्महातेजा रामो नाम भविष्यति ॥ १९ ॥
 महातेजा महाबुद्धिर्महाबलपराक्रमः ॥ महाबाहुर्महासच्चः क्षमया पृथिवीसमः ॥ २० ॥
 आदित्य इव दुष्प्रेक्ष्यः समरे शत्रुभिः सदा ॥ भविता हि तदा रामो नरो नारायणः प्रभुः ॥ २१ ॥
 पितुर्नियोगात्स विभुर्दण्डके विविधे वने ॥ विचरिष्यति धर्मात्मा सह भ्रात्रा महात्मना ॥ २२ ॥
 तस्य पत्नी महाभागा लक्ष्मीः सीतेति विश्रुता ॥ दुहिता जनकस्यैषा उत्थिता वसुधातलात् ॥ २३ ॥
 रूपेणाप्रतिमा लोके सर्वलक्षणलक्षिता ॥ छायेवानुगता रामं निशाकरमिव प्रभा ॥ २४ ॥
 शीलाचारगुणोपेता साध्वी धैर्यसमन्विता ॥ सहस्रांशो रश्मिरिव ह्येकमूर्तिरिव स्थिता ॥ २५ ॥
 एवं ते सर्वमाख्यातं मया रावण विस्तरात् ॥ महतो देवदेवस्य शाश्वतस्याव्ययस्य च ॥ २६ ॥
 एवं श्रुत्वा महाबाहू राक्षसेन्द्रः प्रतापवान् ॥ त्वया सह विरोधेच्छ्विन्तयामास राघव ॥ २७ ॥
 [संनत्कुमारात्तद्वाक्यं श्रुत्वा राक्षसपुङ्गवः ॥ अनुज्ञातं रिपुं प्रायात्प्रणिपत्य महामुनिम् ॥ २८ ॥]
 वाक्यं सनत्कुमारस्य चिन्तयानो मुहुर्मुहुः ॥ रावणो मुमुदे श्रीमान्युद्धार्थी विचचार ह ॥ २९ ॥
 श्रुत्वा च तां कथां रामो विस्मयोत्फुल्ललोचनः ॥ शिरसश्चालनं कृत्वा तैमर्थं परिचिन्तयन् ॥ ३० ॥

श्रुत्वा तु वाक्यं च नरेश्वरस्तदा मुदा युतो विस्मयमानचक्षुः ॥

पुनश्च तं ज्ञानवतां प्रधानमुवाच वाक्यं वद मे पुरातनम् ॥ ३१ ॥

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये उत्तरकाण्डे अधिकपाठे तृतीयः सर्गः ॥ ३ ॥

येषां तैः । ज्ञानं शास्त्रजन्यं । द्रष्टुं अपरोक्षीकर्तुं ॥ १६ ॥ हेराक्षसेन्द्र तं श्रीनारायणं । यदिद्रष्टुमिच्छसि तर्हि तथापृच्छ तं द्रष्टुमिच्छामीतिमामापृच्छस्व । ' नापृष्टः कस्यचिद्भूयात् ' इति । ततश्चमद्रचनंतेतुभ्यंयदिरोचते तर्हि सर्वंकथयिष्यामिश्रूयतां ॥ १७ ॥ मुखे पूर्वभागे । हितार्थं तच्छत्रुहननद्वारातदभीष्टप्रापणार्थं । नृपविग्रहः नृपस्यराज्ञोविग्रहोदेहोयस्यतादशोसौभविता भविष्यति ॥ १८ ॥ तद्विशदयति—इक्ष्वाकूणामिति । तद्गोत्रापत्यानामित्यर्थः । मध्येयोदशरथइतिभाव्योराजातस्येत्यन्वयः ॥ १९ ॥ तेजः परपराभवशक्तिः ॥ २० ॥ सचमहातेजस्वादिगुणोरामनामानरो नसाधारणः । किंतु यःप्रभुर्नारायणः सएव तदाभविताहि । नरोऽविनाशीतिनारायणविशेषणंवा ॥ २१ ॥ पितुर्दशरथस्यनियोगात् वनवासाज्ञायाः । दण्डकेतत्रापिविविधेवने । सहभ्रात्रा उपलक्षणमेतत् । सहसीतयेतिचब्राह्मं ॥ २२ ॥ ननुराजदारानामन्तःपुरएववासस्योचितत्वात्कर्थरामःसीतानीतवान्वनमित्यतआह—तस्येति ॥ नारायणस्येत्यर्थः । सीतेतिविश्रुता रामत्वदशायां । अथवा रामस्येत्यर्थः । लक्ष्मीरिति विधेयं । एषा बुद्धिसंनिहिता । वसुधातलात् यज्ञभूमेः ॥ २३ ॥ ततःकिंप्रकृताशङ्कासमाधानमितितत्राह—रूपेणेत्यादिना । यतश्छायेवानुगताऽतएतदन्यनारीष्वेवतथालमितिभावः । निशाकरंप्रभेवच । एकामूर्तिरिवेत्येनेनसीतायालक्ष्मीत्वेनचिच्छक्तिज्जाद्रामेणाभिन्नैवसेतिकेषांचिदाशासनंनिरस्तं । इवेनभेदस्यैवोक्तेः । तदाचेत्तत्रगमिष्यसितदृशनंतबभंविष्यति । तदानींतस्माद्बोधोपायंत्वमेवचिन्तयेतिभावः ॥ २४ ॥ देवदेवस्यसर्वंभविष्यं ते तुभ्यमाख्यातं ॥ २६ ॥ सनत्कुमारान्निसृष्टमितिशेषः । वाक्यंतदर्थं । मुमुदे श्रीहरिलोकप्रापकस्यतदवताररामान्मरणस्यस्वेननिश्चितत्वादितिभावः ॥ २९ ॥ विस्मयमानेतस्सूचकेचक्षुषीयस्यसः ॥ तमगस्यं । पुराणं पुरातनंवृत्तान्तंवदेत्युवाच ॥ ३१ ॥ इतिप्रक्षिप्तेषुतृतीयःसर्गः ॥ ३ ॥

[पा०] १ अयंश्लोकः क. पाठेदृश्यते. २ ड. च. छ. झ. ज. विस्मयंपरमंगतः.

प्रक्षिप्तेषु चतुर्थः सर्गः ॥ ४ ॥

अगस्त्येनरामंप्रति तत्करान्मरणेच्छयारावणेनसीताहरणकरणोक्तिः ॥ १ ॥

ततः पुनर्महातेजाः कुम्भयोनिर्महायशाः ॥ उवाच रामं प्रणतं पितामह इवेश्वरम् ॥ १ ॥
 श्रूयतामिति चामन्त्र्य रामं सत्यपराक्रमम् ॥ कथाशेषं महातेजाः कथयामास स प्रभुः ॥ २ ॥
 यथाख्यानं श्रुतं चैव यथावृत्तं च तत्तथा ॥ प्रीतात्मा कथयामास राघवाय महामतिः ॥ ३ ॥
 एतदर्थं महाबाहो रावणेन दुरात्मना ॥ सुता जनकराजस्य हता राम महामते ॥ ४ ॥
 एतां कथां महाबाहो नारदः सुमहायशाः ॥ कथयामास मंहं वै मेरौ गिरिवरोत्तमे ॥ ५ ॥
 देवगन्धर्वसिद्धानामृषीणां च महात्मनाम् ॥ कथाशेषं पुनः सोथ कथयामास राघव ॥
 नारदः सुमहातेजाः प्रहसन्निव मानद ॥ ६ ॥
 तां कथां शृणु राजेन्द्र महापापप्रणाशिनीम् ॥ यां तु श्रुत्वा महाबाहो ऋषयो दैवतैः सह ॥
 ऊचुस्तं नारदं सर्वे हर्षपर्याकुलेक्षणाः ॥ ७ ॥
 यश्चेमां श्रावयेन्नित्यं शृणुयाद्वापि भक्तितः ॥ स पुत्रपौत्रवात्राम स्वर्गलोके महीयते ॥ ८ ॥
 इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाण्डे उत्तरकाण्डे अधिकपाठे चतुर्थः सर्गः ॥ ४ ॥

प्रक्षिप्तेषु पञ्चमः सर्गः ॥ ५ ॥

अगस्त्येनश्रीरामंप्रति रावणस्यश्वेतद्वीपगमनवृत्तान्तादिलिरूपणपूर्वकं तदभ्यनुज्ञयास्वाश्रमंप्रतिगमनम् ॥ १ ॥

ततः स रावणो राम पर्यटन्पृथिवीतलम् ॥ विजयार्थं महाशूरै राक्षसैः परिवारितः ॥ १ ॥
 दैत्यदानवरक्षस्सु यं शृणोति बलाधिकम् ॥ तमाह्वयति युद्धार्थं रावणो बलदर्पितः ॥ २ ॥
 एवं स पर्यटन्सर्वा पृथिवीं पृथिवीपते ॥ ब्रह्मलोकाग्निवृत्तं तमाससादाथ नारदम् ॥ ३ ॥
 व्रजन्तं मेघपृष्ठस्थमंशुमन्तमिवापरम् ॥ तं चाभिसृत्य प्रीतात्मा ह्यभिवाद्य कृताञ्जलिः ॥
 उवाच हृष्टमनसा रावणो नारदं तथा ॥ ४ ॥
 आब्रह्मभवनाल्लोकास्त्वया दृष्टा ह्यनेकशः ॥ अस्मिँल्लोके महाभाग मानवा बलवत्तराः ॥
 योद्धुमिच्छामि तैः सार्धं यथाकामं यथासुखम् ॥ ५ ॥

ईश्वरं रुद्रं ॥ १ ॥ इतिचोवाचेत्यत्रत्यचकारस्यकथयामासेत्यनेनान्वयः ॥ २ ॥ यथाख्यानं तच्चरितसूचकाख्यानमनतिक्रम्य ।
 यथावृत्तं तत्कालकार्यं यथाजातं तदनतिक्रम्यच यथा येनप्रकारेणश्रुतं स्वेनश्रवणंकृतं । तथा तेनैवप्रकारेण कथयामासेत्यन्वयः
 ॥ ३ ॥ एतदर्थं रामात्स्वस्यमरणप्राप्त्यर्थं ॥ ४ ॥ एतांकथां रावणसनत्कुमारसंवादरूपां ॥ ५ ॥ देवादीनां शृण्वतामितिशेषः ।
 सनारदः । कथाशेषं रावणदिविजयकथाशेषं । शेषस्यापिकथारूपल्लातांकथामितिपरामर्शः ॥ ६ ॥ सर्वपापप्रणाशिनीं श्वेत-
 द्वीपस्थश्रीहरिमाहात्म्यप्रतिपादकलादितिभावः ॥ यांकथां । हेराम नारदंप्रतिएवमूचुः ॥ ७ ॥ वचनप्रकारमेवाह—यइति ।
 हेनारद यःपुमान् इमांकथांशृणुयात् श्रावयेद्वा । भक्तितइत्युभयत्रान्वयि । सपुमान्स्वर्गलोकेमहीयतेइत्युचुरित्यन्वयः ॥ ८ ॥
 इतिप्रक्षिप्तेषुचतुर्थःसर्गः ॥ ४ ॥

निवर्तन्तं निवर्तमानं ॥ ३ ॥ अभीसृत्य अभिसृत्य । अभिदुष्येतिक्वचित्पाठः ॥ ४ ॥ यदृच्छया कलहकारणाभावेनापि ।

[पा०] १ ड. च. छ. झ. ञ. दुर्धर्षमेरौ. २ ठ. सर्वपापप्रणाशिनीं. ३ ड. राक्षसोनाम. ४ झ. ठ. निवर्तन्तमाससादाथ.
 ५ ठ. तमभीसृत्य.

तच्छ्रुत्वा नारदो वाक्यं रावणस्य दुरात्मनः ॥ चिन्तयित्वा मुहूर्तं तु महात्मा प्रत्युवाच तम् ॥६॥
 अस्ति राजन्महाद्वीपः क्षीरोदस्य समीपतः ॥ यत्र ते चन्द्रसंकाशा मानवाः सुमहाबलाः ॥ ७ ॥
 महाकाया महावीर्या मेघस्तनितनिखनाः ॥ महामात्रा धैर्यवन्तो महापरिघबाहवः ॥ ८ ॥
 श्वेतद्वीपे मया दृष्टा मानवा राक्षसाधिप ॥ बैलवीर्यसमायुक्तान्यादृशांस्त्वमिहेच्छसि ॥ ९ ॥
 नारदस्य वचः श्रुत्वा रावणः प्रत्युवाच ह ॥ कथं नारद जायन्ते तस्मिन्द्वीपे महाबलाः ॥ १० ॥
 श्वेतद्वीपे कथं वासः प्राप्तस्तैः सुमहात्मभिः ॥ एतन्मे सर्वमाख्याहि प्रभो नारद तत्त्वतः ॥ ११ ॥
 त्वया दृष्टं जगत्सर्वं हस्तामलकवत्सदा ॥ रावणस्य वचः श्रुत्वा नारदः प्रत्युवाच तम् ॥ १२ ॥
 अनन्यमानसा नित्यं नारायणपरायणाः ॥ तदाराधनसक्ताश्च तच्चित्तास्तत्परायणाः ॥ १३ ॥
 एकान्तभावानुगतास्ते नरा राक्षसाधिप ॥ तच्चित्तास्तद्गतप्राणा नरा नारायणं श्रिताः ॥
 श्वेतद्वीपे तु तैर्वास आर्जितः पुण्यकर्तृभिः ॥ १४ ॥
 ये हता लोकनाथेन शार्ङ्गमानम्य संयुगे ॥ चक्रायुधेन देवेन तेषां वासस्त्रिविष्टपे ॥ १५ ॥
 न हि यज्ञफलैस्तात न तपोभिर्न संयमैः ॥ न च दानफलैर्मुख्यैः स लोकः प्राप्यते सुखम् ॥१६॥
 नारदस्य वचः श्रुत्वा दशग्रीवः सुविस्मितः ॥ ध्यात्वा तु सुचिरं कालं तेन योत्स्यामि संयुगे ॥
 आपृच्छद्य नारदं प्रायाच्छ्वेतद्वीपाय रावणः ॥ १७ ॥
 नारदोपि चिरं ध्यात्वा कौतूहलसमन्वितः ॥ दिदृक्षुः परमाश्चर्यं तत्रैव त्वरितं ययौ ॥ १८ ॥
 स हि केलिकरो विप्रो नित्यं च समरप्रियः ॥ १९ ॥
 रावणोपि ययौ तत्र राक्षसैः सह राघव ॥ महता सिंहनादेन नादयन्स दिशो दश ॥ २० ॥
 गते तु नारदे तत्र रावणोपि महायशाः ॥ प्राप श्वेतं महाद्वीपं दुर्लभं यत्सुरैरपि ॥ २१ ॥
 तेजसा तस्य द्वीपस्य रावणस्य वलीयसः ॥ तत्तस्य पुष्पकं यानं वातवेगसमाहतम् ॥
 अवस्थातुं न शक्नोति वाताहत इवाम्बुदः ॥ २२ ॥
 सचिवा राक्षसेन्द्रस्य द्वीपमासाद्य दुर्दृशम् ॥ अब्रुवन्नावणं भीता राक्षसा जातसाध्वसाः ॥ २३ ॥
 राक्षसेन्द्र वयं मूढा भ्रष्टसंज्ञा विचेतसः ॥ अवस्थातुं न शक्यामो युद्धं कर्तुं कथंचन ॥ २४ ॥
 एवमुक्त्वा दुद्रुवुस्ते सर्व एव निशाचराः ॥ २५ ॥
 रावणोपि हि तद्यानं पुष्पकं हेमभूषितम् ॥ विसर्जयामास तदा सह तैः क्षणदाचरैः ॥ २६ ॥
 गँते तु पुष्पके राम रावणो राक्षसाधिपः ॥ कृत्वा रूपं महाभीमं सर्वराक्षसवर्जितः ॥
 प्रविवेश तदा तस्मिच्छ्वेतद्वीपे स रावणः ॥ २७ ॥
 प्रविशन्नेव तत्राशु नारीभिरुपलक्षितः ॥ २८ ॥

यथाकामं तत्तद्विच्छानुसार्थायुधादिना । मानवाः तदादयः ॥ ५ ॥ महाद्वीपं । ' द्वीपोस्त्रियां ' इत्यमरः । द्विर्गताआपोत्र ।
 " ऋक्पूर्वधुः "—इत्यप्रत्ययः । " ब्यन्तरूपसंगैर्भ्योपईत् " । चन्द्रसंकाशाः शुभ्रवर्णाः ॥ ७ ॥ स्तनितंशब्दः ॥ ८ ॥ बहुवीर्य-
 बलोपेतान्यादृशांस्त्वमिच्छसि ॥ ९ ॥ श्वेतद्वीपे केवलंहरिनिलये ॥ १ ॥ हस्तामलकवत् हस्तयन्स्तामलकवत् अमलोदकवद्वा
 ॥ १२ ॥ आर्जितः तपसासंपादितः ॥ १४ ॥ त्रिविष्टपे स्वर्गे ॥ १५ ॥ सलोकः भगवन्नोकः ॥ १६ ॥ तेन हरिणा । आपृच्छद्य
 गच्छामीति ॥ १७ ॥ कौतूहलसमन्वितः अपूर्वसमरदर्शनकौतुकः ॥ १८ ॥ केलिकरः क्रीडापरः ॥ १९ ॥ दुर्दृशं दुस्साध-
 दर्शनं । राक्षसाः दूताः ॥ २३ ॥ महाभीमं मायया । सर्वराक्षसवर्जितः स्वसेवकविक्रलः ॥ २७ ॥ नारीभिः तत्रत्याभिः ।

[पा०] १ ड. च. छ. झ. ज. महाद्वीपं. २ ठ. बहुवीर्यबलोपेतान्यादृशान्. ३ ड. च. छ. झ. ज. सुमहात्मभिः. ४ ड.
 झ. ज. गतंतुपुष्पकराम.

एकया सुस्मितं कृत्वा हस्ते गृह्य स रावणः ॥ पृष्ठश्चागमनं ब्रूहि किमर्थमिह चागतः ॥ २९ ॥
 को हि त्वं कस्य वा पुत्रः केन वा प्रहितो वद ॥ इत्युक्तो रावणो राजन्कुड्रो वचनमब्रवीत् ॥३०॥
 अहं विश्रवसः पुत्रो रावणो नाम राक्षसः ॥ युद्धार्थमिह संप्राप्तो न च पश्यामि कंचन ॥ ३१ ॥
 एवं कथयतस्तस्य रावणस्य दुरात्मनः ॥ प्राहसंस्ते ततः सर्वे सखनं युवतीजनाः ॥ ३२ ॥
 एकया क्रुद्धया तासां बालवद्गृह्य लीलया ॥ भ्रामितस्तु सखीमध्ये विश्विप्तः स दशाननः ॥ ३३ ॥
 सखीमन्यां समाहूय पश्य त्वं कीटकं धृतम् ॥ दशास्यं विंशतिभुजं कृष्णाञ्जनसमप्रभम् ॥ ३४ ॥
 हस्ताद्धस्तं स च क्षिप्तो भ्राम्यते श्रमलालसः ॥ ३५ ॥
 भ्राम्यमाणेन बलिना राक्षसेन विपश्चिता ॥ पाणावेकाऽथ संदष्टा रोषेण वनिता शुभा ॥ ३६ ॥
 मुक्तस्तया शुभः कीटो धुन्वन्त्या हस्तवेदनात् ॥ गृहीत्वाऽन्या राक्षसेन्द्रमुत्पपात विहायसा ॥३७॥
 ततस्तामपि संक्रुद्धो विददार नखैर्भृशम् ॥ तथा स हि विनिर्धृतः सहसैव निशाचरः ॥ ३८ ॥
 पपात चाम्भसो मध्ये सागरस्य भयातुरः ॥ पर्वतस्येव शिखरं यथा वज्रविदारितम् ॥ ३९ ॥
 प्रापतत्सागरस्यैव जलै तस्यौ निपातितः ॥ ४० ॥
 एवं स रावणो राम श्वेतद्वीपनिवासिभिः ॥ स्त्रीजनैर्विनिर्गृह्याथु भ्रामितश्च ततस्ततः ॥ ४१ ॥
 नारदोपि महातेजा रावणं वीक्ष्य धर्षितम् ॥ विस्मयं सुचिरं गत्वा प्रजहास ननर्त च ॥ ४२ ॥
 ततः स सागरजलाज्जलक्लिन्नशिरोरुहः ॥ दक्षिणं तीरमासाद्य चिन्तयामास विस्मितः ॥ ४३ ॥
 ये मया निर्जिता लोका न तेषु भयमीदृशम् ॥ स्वभावतोल्पवीर्याणां विरुद्धं योषितामिदम् ॥४४॥
 नूनमेतस्य लोकस्य मानवाः प्रभविष्णवः ॥ स्त्रीरूपविग्रहधरा यान्ममाचष्ट नारदः ॥ ४५ ॥
 बलवद्भिस्तु संधेयमिति संचिन्त्य निश्चितम् ॥ भूयस्तासां प्रवृत्त्यर्थं तद्वनं समलोडयत् ॥ ४६ ॥
 अथापश्यन्महात्मानं पितामहसुतं प्रभुम् ॥ सनत्कुमारमासीनं सर्वयोगभृतां वरम् ॥ ४७ ॥
 जाज्वल्यमानं तपसा समिद्धिरिव पावकम् ॥ अपश्यद्दक्षिणे पार्श्वे विचरन्तं गुहाश्रयम् ॥ ४८ ॥
 स तं दृष्ट्वा तपोवृद्धमभिवाद्य कृताञ्जलिः ॥ व्रीडितः परिपप्रच्छ ब्रह्मर्षिं सत्यवादिनम् ॥ ४९ ॥
 भगवन्केन लोकोयं कल्पितः सुमहात्मना ॥ के वा लोके वसन्त्यस्मिन्सर्वज्ञानवतां वर ॥ ५० ॥
 किं च त्वं ध्यायसे ब्रह्मञ्शंस मे सुसमाधिना ॥ एतन्मे ब्रूहि तत्सर्वं सर्वज्ञो ह्यसि विश्रुतः ॥५१॥
 एवमुक्तो महातेजा विदित्वा तस्य हृद्गतम् ॥ उवाच वाक्यं प्रहसञ्श्रूयतामिति पुत्रक ॥ ५२ ॥
 यो हि वै सर्वमेवेदं विभर्ति सचराचरम् ॥ त्रैलोक्यं सर्वभूतात्मा यस्योत्पत्तिं न विब्रहे ॥ ५३ ॥
 यमाहुर्वेदविदुषः पुरुषं तमसः परम् ॥ आदित्यरूपमजरं परमात्मानमीश्वरम् ॥ ५४ ॥
 यस्य नाभिभवो ब्रह्मा पिता मम पितामहः ॥ कैलासनिलयः श्रीमान्भवश्च क्रोधसंभवः ॥ ५५ ॥

उपलक्षितोदष्टः ॥ २८ ॥ सरावणः गृह्य गृहीत्वा ॥ २९ ॥ प्रहितः प्रेषितः ॥ ३० ॥ कंचन योद्धारं ॥ ३१ ॥ प्रहसन्
 प्राहसन् ॥ ३२ ॥ तासांमध्ये एका एकया । मध्येगृह्यगृह्य ग्राहं ग्राहं । दशाननः सखीमध्येभ्रामितः ॥ ३३ ॥ कीटकं कृमि-
 विशेषं । धृतंपश्य ॥ ३४ ॥ भ्रमलालसः तत्करस्पर्शोभवतीत्यौत्सुक्यवान् । भ्रमेणशुककण्ठतयातृष्णावानितिवा ॥ “ लालस-
 स्तृष्णातिरेकयोः । औत्सुक्येच ” इतिविश्वः ॥ ३५ ॥ संदष्टा आत्मानंमोचयितुं ॥ ३६ ॥ हस्तवेदनात्तयाधुन्वन्त्यामुक्तः ।
 रक्षेन्द्रं राक्षसश्रेष्ठं ॥ ३७ ॥ भयातुरः जीवनभयातुरः ॥ ३९ ॥ प्रापतत्प्राक् । तथानिपातितः ॥ ४० ॥

[पा०] १ ड. च. छ. झ. ज. गृह्यदशाननः. २ ठ. प्रहसंस्ते. ३ च. छ. झ. ज. तासामेकाततःकुद्धावाल. ४ ठ.
 गृह्यगृह्यतुलीलया. ५ ठ. भ्रमलालसः. ६ झ. ठ. लान्यातुरक्षेन्द्रं. ७ त्सागरजलेतथासौविनिपातितः. ८ विस्मयंसुचिरंगले-
 त्यारभ्य एतदर्थमहाबाहोरारवणेनदुरात्मनेत्यतः पूर्वविद्यमानाःबहवःश्लोकाः ड. च. छ. झ. ज. पाठेषुनदृश्यन्ते.

यं समाश्रित्य विबुधा विधिना हरिमध्वरे ॥ पिबन्ति चामृतं हृष्टाः परिभूय दितेः सुतान् ॥५६॥
 यस्य श्वासानिलोद्भूताः स्त्रियस्त्वामपराजितम् ॥ गृहीत्वा सुमहावेगाश्रिक्शिपुः सागराम्भसि ॥५७॥
 येन दैत्या महावीर्या दानवाश्च सनैऋताः ॥ निहता बहुरूपेण बहवो बाहुशालिना ॥ ५८ ॥
 तेनायं लोकनाथेन कल्पितः सुमहात्मना ॥ गोविन्देन निवासार्थं लोको वै सुमहात्मना ॥ ५९ ॥
 अर्चयन्ति जगन्नाथं नारायणपरायणाः ॥ अद्वेषाः सर्वभूतेषु महायोगबलाश्रयाः ॥ ६० ॥
 यजन्ति पञ्चभिर्धैः सततं मधुसूदनम् ॥ एकान्तिनो महासत्त्वा वसन्ति सुसमाहिताः ॥ ६१ ॥
 यः पुराणे च वेदे च पाञ्चरात्रे च पठ्यते ॥ सांख्ययोगे च मुनिभिर्ध्यायते चेज्यते च यः ॥६२॥
 मुनिभिर्देवसङ्घैश्च स्थाप्यते भगवान्हरिः ॥ मधुकैटभयोर्हन्ता यस्तमन्वेष्टुमर्हति ॥ ६३ ॥
 पितामहीपि तं देवं न च जानाति रावण ॥ ६४ ॥
 यस्तु नित्यं विजानाति हरिं नारायणं विभुम् ॥ जगदाभरणं पुण्यं तस्य मोक्षो न संशयः ॥ ६५ ॥
 एतच्छ्रुत्वा मुनेर्वाक्यं प्रसन्नेनान्तरात्मना ॥ पुनरेव ततो रक्षः पप्रच्छ मुनिपुङ्गवम् ॥ ६६ ॥
 कथं च दृश्यते देव कथं च श्रूयते भुवि ॥ कथं च क्रीडते लोके द्रष्टुं वा शक्यते कथम् ॥ ६७ ॥
 कियत्कालेन वा ब्रह्मल्लोकोयं तपसा मया ॥ शक्यः प्रवेष्टुं तद्गृहि सर्वं हि विदितं तव ॥ ६८ ॥
 आकर्ण्य सस्पृहं तस्य वाक्यं वाक्यविशारदः ॥ प्रत्युवाच मुनिधीर्मास्तत्सर्वमनुपूर्वशः ॥ ६९ ॥
 स हि सर्वगतो देवः सूक्ष्मोऽव्यक्तः सनातनः ॥ येन सर्वमिदं व्याप्तं त्रैलोक्यं सचराचरम् ॥७०॥
 स भूमौ दिवि पाताले पर्वतेषु वनेषु च ॥ सागरेषु च सर्वेषु वसतीह सरित्सु च ॥ ७१ ॥
 अहश्च रात्रिश्च उभे च संध्ये दिवाकरश्चैव यमश्च सोमः ॥
 स एव कालो वरुणः स एव स ब्रह्मरुद्रेन्द्रमुखः स चाग्निः ॥ ७२ ॥
 ओंकारो भूर्भुवः स्वश्च गायत्री सन्ध्य एव च ॥ धराधरधरो देवः सोनन्त इति विश्रुतः ॥ ७३ ॥
 विद्योतति ज्वलति वर्षति वाति पाति गर्जत्युपैति तपते दहते स चैव ॥
 लोकान्सृजत्यवति संहरते सदैव दैत्यान्स एव दहते जगति प्रसह्य ॥ ७४ ॥
 स न शक्यः सुरैर्द्रष्टुं नासुरैर्न च पन्नगैः ॥ प्रसादं कुरुते यस्य स वै तं द्रष्टुमर्हति ॥ ७५ ॥
 तद्गतैस्तद्गतप्राणैः शुचिभिस्तत्परायणैः ॥ शक्यः प्रवेष्टुं लोकोऽयं ज्ञाननिर्धूतकिल्बिषैः ॥ ७६ ॥
 एवंविधैरयं लोकः प्राप्यते पुरुषोत्तमैः ॥ अकामकारिभिर्देवैरक्रोधैर्दग्धतामसैः ॥ ७७ ॥
 यश्चैव सुमहाकायः प्रविष्टो लोकमव्ययम् ॥ आस्ते तथैव हरिणा कृता तेन महापुरी ॥ ७८ ॥
 अष्टाविंशे युगे प्राप्ते मनोरस्य विवस्वतः ॥ वैष्णवीं मूर्तिमाविश्य लोकमेनं प्रवेक्ष्यसि ॥ ७९ ॥
 नातः परतरं श्रोतुं मत्तो वै राक्षसेश्वर ॥ उत्तिष्ठ गच्छ भद्रं ते प्राप्स्यसे गतिमीप्सिताम् ॥ ८० ॥
 एवमुक्तस्तथेत्युक्त्वा तं प्रणम्याभिपूज्य च ॥ समासाद्य महत्सैन्यं यथौ लङ्कामशङ्कितः ॥ ८१ ॥
 नारदोपि प्रहृष्टात्मा दृष्ट्वा सर्वमशेषतः ॥ द्रुतं मेरुमुपागम्य विशते तां शुभां सभाम् ॥ ८२ ॥
 तस्यां ब्रह्माणमासीनमभिवाद्य कृताञ्जलिः ॥ देवान्संश्रावयामास समीपे पद्मजन्मनः ॥ ८३ ॥
 निशम्य सुमहत्पुण्यमाख्यानं पद्मसंभवः ॥ नारदं संपरिष्वज्य ग्राह भूतभविष्यवित् ॥ ८४ ॥
 हिरण्यकशिपुः पूर्वं बभूवैष निशाचरः ॥ अवध्यो बहुभिर्योगैर्वैरदानान्महाबलः ॥ ८५ ॥
 स कदाचिन्महात्मानं पद्मनाभमधोक्षजम् ॥ सभायां गर्हयन्दर्पाञ्चुसिंहवपुषं हरिम् ॥ ८६ ॥
 समुद्गृह्य नखैस्तेन दीर्घमाणस्य संयुगे ॥ रक्तसंस्पर्शजं दिव्यं चक्षुर्दैत्यपतेरभूत् ॥ ८७ ॥

स तु तद्राक्षसं जन्म तस्मान्मानुषजन्मनः ॥ भाविनीं निधनप्राप्तिं पश्यन्दिव्येन चक्षुषा ॥ ८८ ॥
 श्रीवत्साङ्गं तदङ्गस्थः ग्राह दैत्यः शनैरिदम् ॥ नखैर्विभिन्नहृदयः क्षणं दीनः कृताञ्जलिः ॥ ८९ ॥
 तप्तहाटककेशान्तं ज्वलत्पावकलोचन ॥ वज्रायुधनखस्पर्शं दिव्यासिंहं नमोस्तु ते ॥ ९० ॥
 कैटभारे हरे देव विष्णो विपुलविक्रम ॥ त्राहि मां भूतभव्येश शरणागतवत्सल ॥ ९१ ॥
 त्वद्भृते राक्षसे भावे मानुषे च पदे विभो ॥ प्राप्नुयां त्वन्मयो लोकं लोकनाथ प्रसीद मे ॥ ९२ ॥
 एवमुक्तस्तथेत्युक्त्वा ययौ दैत्यपतिं हरिः ॥ हंसयुक्तविमानेन किङ्किणीजालमालिना ॥ ९३ ॥
 स एव च पुनस्तत्र राक्षसोऽभून्महासुरः ॥ राक्षसेन विधानेन सदा तद्भावभावितः ॥ ९४ ॥
 मानुषत्वमुपागम्य लोकान्हन्तुं कृतोद्यमम् ॥ तृतीयं च हतं तेन श्वेतद्वीपं प्रवेक्ष्यति ॥ ९५ ॥
 वैष्णवं तेज आविश्य यथोक्तं ब्रह्मवादिना ॥ मयाऽपि चेहसंस्थेन दृष्टमेवाक्षदर्शनात् ॥ ९६ ॥
 मयाऽवलम्बितं सर्वं देवस्य परमात्मनः ॥ यस्त्विदं पठते नित्यं पुण्यमाख्यानमादितः ॥ ९७ ॥
 नारदोक्तं मनुष्यो वै स याति परमां गतिम् ॥ वैष्णवं परमाख्यानं सर्वपापप्रणाशनम् ॥ ९८ ॥
 नित्यं च शृणुयाद्यश्च सोपि पापात्प्रमुच्यते ॥ जातिस्मरत्वं विप्रत्वं कुले महति संभवम् ॥
 सर्वज्ञतां च लभते नात्र कार्या विचारणा ॥ ९९ ॥

स च संस्तूय च हरिं प्रविष्टः कमलोद्भवः ॥ अनुभाव्य सुरान्सर्वान्ययौ स्वं लोकमीश्वरः ॥ १०० ॥
 नारदस्तु ततस्तस्मान्मेरुपृष्ठं परिभ्रमन् ॥ स तु मामाजगामाशु दिदक्षुर्द्वादशात्मकम् ॥ १०१ ॥
 स मया शास्त्रतः सम्यग्भिवाद्याभिपूजितः ॥ आख्यानमिदमाचष्ट ममानुग्रहकाम्यया ॥ १०२ ॥
 मयाभ्येतत्सदस्येत्य पावनार्थं मनोहरम् ॥ भक्त्या तव महाबाहो कथामृतमुदाहृतम् ॥ १०३ ॥
 एतदर्थं महाबाहो रावणेन दुरात्मना ॥ विज्ञाय च हता सीता त्वत्तो मरणकाङ्क्षया ॥ १०४ ॥
 भवान्नारायणो देवः शङ्खचक्रगदाधरः ॥ शार्ङ्गपद्मायुधधरः सर्वदेवनमस्कृतः ॥ १०५ ॥
 श्रीवत्साङ्को हृषीकेशः सर्वदेवाभिपूजितः ॥ पद्मनाभो महायोगी भक्तानामभयप्रदः ॥ १०६ ॥
 वधार्थं रावणस्य त्वं प्रविष्टो मानुषीं तनुम् ॥ किं न वेत्सि त्वमात्मानं राम नारायणो ह्यहम् ॥ १०७ ॥
 मा मुह्यस्व महाभाग स्मर चात्मानमात्मना ॥ गुह्याद्गुह्यतरस्त्वं हि एवमाह पितामहः ॥ १०८ ॥
 त्रिगुणश्च त्रिवेदी च त्रिधामा त्रिपदात्मकः ॥ त्रिकालकर्मा त्रैविद्यस्त्रिदशारिप्रमर्दनः ॥ १०९ ॥
 त्वयाऽऽक्रान्तास्त्रयो लोकाः पुराणैर्विक्रमैस्त्रिभिः ॥ त्वं महेन्द्रानुजः श्रीमान्बलिवन्धनकारणात् ११० ॥
 अदित्या गर्भसंभूतो विष्णुस्त्वं हि सनातनः ॥ लोकाननुग्रहीतुं वै प्रविष्टो मानुषीं तनुम् ॥ १११ ॥
 तदिदं साधितं कार्यं सुराणां सुरसत्तम ॥ निहतो रावणः पापः सपुत्रगणबान्धवः ॥ ११२ ॥
 ग्रहष्टाश्च सुराः सर्वे ऋषयश्च तपोधनाः ॥ प्रशान्तं च जगत्सर्वं त्वत्प्रसादात्सुरेश्वर ॥ ११३ ॥

एतदर्थं हरिहस्तहतस्यमोक्षोभवतीतिमुनिप्रोक्तं ॥ १०४ ॥ नारायणकृतमारणस्यमुक्तिहेतुत्वेमद्वस्तहननमुद्दिश्यमद्भ्यायैर्चौर्यैतस्य
 कुतश्च्युतःसएवलमितितलमाह—भवानिति । शार्ङ्गसहपद्मग्रहणाद्विनायुधैरिपुपराभावनसामर्थ्यसूचयति ॥ १०५ ॥ यथा
 येनप्रकारेण । नारायणोऽहमित्यात्मानंनवेत्सिक्लिं ॥ १०७ ॥ मामुह्यस्व नमोहंप्राप्नुहि । उपदेशक्रमात्प्रमिदमित्याह—पिता-
 महइति ॥ १०८ ॥ त्रिगुणः सत्त्वजस्तमःप्रवर्तकः । त्रिवेदी ऋगादिवेद्यः । त्रिधामा वैकुण्ठादिधामत्रयवान् । त्रिचरांगमः
 त्रीनर्थान् चरति चारयति अवगमयतिस्त्रिचरः । सआगमोवेदः । सयेनव्यासादिरूपेणसः । ' व्यर्थतांश्रुतिपुवित्त ' इत्यादेः ।
 त्रिकालकर्मन् कालत्रयविहितकर्मकर्तः । त्रैविद्य तत्प्राप्य ॥ १०९ ॥ पुराणैः त्रिभिर्विक्रमैः आदिकालिकपादविक्षेपैः ॥ ११० ॥

[पा०] १ झ. ठ. यथानारायणोह्यहं. २ झ. ठ. त्रिचरांगमः । त्रिकालकर्मत्रैविद्यत्रिदशा.

सीता लक्ष्मीर्महाभागा संभूता वसुधातले ॥ त्वदर्थमियमुत्पन्ना जनकस्य गृहे शुभा ॥
लङ्कामानीय यत्नेन मातेव परिरक्षिता ॥ ११४ ॥

एवमेतत्समाख्यातं तव राम महायशः ॥ ममापि नारदेनोक्तमृषिणा दीर्घजीविना ॥ ११५ ॥

यथा सनत्कुमारेण व्याख्यातं तस्य रक्षसः ॥ तेनापि च तदेवाशु कृतं सर्वमशेषतः ॥ ११६ ॥

यश्चैतच्छ्रावयेच्छ्राद्धे विद्वान्ब्राह्मणसन्निधौ ॥ अनन्तमक्षयं दत्तं पितृणामुपतिष्ठति ॥ ११७ ॥

एतां श्रुत्वा कथां दिव्यां रामो राजीवलोचनः ॥ परं विस्मयमापन्नो भ्रातृभिः सह राघवः ॥ ११८ ॥

वानराः सहसुग्रीवा राक्षसाः सविभीषणाः ॥ राजानश्च महामात्या ये चान्येऽपि समागताः ॥ ११९ ॥

ब्राह्मणाः क्षत्रिया वैश्याः शूद्रा धर्मसमन्विताः ॥ सर्वे चोत्फुल्लनयनाः सर्वे हर्षसमन्विताः ॥

राममेवानुपश्यन्ति भृशमत्यन्तहर्षिताः ॥ १२० ॥

अगस्त्यस्त्वब्रवीद्रामं सर्वमेतच्छ्रुतं त्वया ॥ दृष्टः संभाषितश्चापि राम गच्छामहे वयम् ॥

[एवमुक्त्वा गताः सर्वे पूजितास्ते यथागतम् ॥ १२१ ॥]

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये उत्तरकाण्डे अधिकपाठे पञ्चमः सर्गः ॥ ५ ॥

अष्टत्रिंशः सर्गः ॥ ३८ ॥

रामेण स्वाभिपेकावलोकनकुतुकसमागतनानादेशाधिपानां तत्तन्नगरंप्रतिप्रेषणम् ॥ १ ॥

एवमास्ते महाबाहुरहन्यहनि राघवः ॥ प्रशासत्सर्वकार्याणि पौरजानपदेषु च ॥ १ ॥

ततः कतिपयाहस्सु वैदेहं मिथिलाधिपम् ॥ राघवः प्राञ्जलिर्भूत्वा वाक्यमेतदुवाच ह ॥ २ ॥

भवान्हि गतिरव्यग्रा भवता पालिता वयम् ॥ भवतस्तेजसोग्रेण रावणो निहतो मया ॥ ३ ॥

इक्ष्वाकूणां च सर्वेषां मैथिलानां च सर्वशः ॥ अतुलाः प्रीतयो राजन्संबन्धकपुरोगमाः ॥ ४ ॥

तद्भवान्स्वपुरीं यातु रत्नान्यादाय पार्थिव ॥ भरतश्च सहायार्थं पृष्ठतस्तेऽनुयास्यति ॥ ५ ॥

स तथेति नृपः कृत्वा राघवं वाक्यमब्रवीत् ॥ प्रीतोऽस्मि भवतो राजन्दर्शनेन नयेन च ॥ ६ ॥

यान्येतानि तु रत्नानि मदर्थं संचितानि वै ॥ दुहित्रे तानि वै राजन्सर्वाण्येव ददामि च ॥ ७ ॥

अथ सामन्तराजविसर्जनं—एवमित्यादि ॥ एवं पूर्वोक्तप्रकारेण । सर्वोपास्यमान इत्यर्थः । प्रशासदिति शत्रन्तं पदं ॥ १—२ ॥ भवान्हि गतिरव्यग्रेति । अचला प्रतिष्ठेत्यर्थः । भवता पालिता इति । कन्या-

प्रदानादिना परिपालितवंशा इत्यर्थः । तेजसा तपो-वीर्येण । पाविता इति च पाठः ॥ ३—४ ॥ रत्नानि अस्माभिर्दीयमानानि उत्तमवस्तूनि ॥ ५ ॥ तथेति कृत्वा तथास्त्वित्यङ्गीकृत्येत्यर्थः ॥ ६ ॥ मदर्थं मत्प्री-

उत्पन्ना आविर्भूता । माता जगदंबालात् । सस्यवतीवसुमतीव ॥ ११४ ॥ दीर्घजीविना चिरायुषा ॥ ११५ ॥ तस्यरक्षसोरावणस्य । तेनापिरावणेनापि ॥ ११६ ॥ पितृणांदत्तं तेभ्योदत्तं ॥ ११७ ॥ शृशंपश्यन्ति अपश्यन् । जगदीश्वरस्त्वमस्मद्द्वैवमलब्धइति ॥ १२० ॥ पूजिताः सभाजिताः ॥ १२१ ॥ इतिप्रक्षिप्तेषुपञ्चमःसर्गः ॥ ५ ॥

एवं सर्वोपास्यत्वेन । प्रशासत् शत्रन्तं । अभ्यस्तत्वानुमभावः ॥ १ ॥ ति० कतिपयाहस्सु गतेष्वितिशेषः ॥ स० कतिपयाहस्सु समासान्तविधेरनित्यत्वाद्दुपपन्नं । कतिपयेतिल्लसप्तम्यन्तंवा । वैदेहं जनकं ॥ २ ॥ स० गतिः प्राप्यस्थानं । पालिताः आशीर्वचनेन ॥ ३ ॥ ति० संबन्धकपुरोगमाः संबन्धकं संबन्धः । पुरोगमः अग्रेसरः यासांताः । संबन्धःप्रीतयश्चेत्यर्थः ॥ ४ ॥ ति० भरतःपृष्ठतोनुयास्यति इष्टवन्धूनामनुगमनरूपसत्कारार्थं ॥ ५ ॥

[पा०] १ इदमर्थं. ड, च, छ. झ. ञ. पाठेषुदृश्यते. २ क. भवतोऽगौरवंप्राप्ताभवता.